

Dr Dominika Bucko, Uniwersytet Jagielloński

Podejście zadaniowe w nauczaniu języka polskiego jako obcego

Podczas warsztatów zostaną pokrótce omówione założenia podejścia zadaniowego oraz zaprezentowane przykłady zadań, które mogą być realizowane na lekcjach z języka polskiego jako obcego. Przedstawiona zostanie także koncepcja całego bloku zajęć (z uwzględnieniem ćwiczeń leksykalnych, gramatycznych, a także mikro zadań rozwijających rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu pisanego, mówienie i pisanie), którego zwieńczeniem jest realizacja zadania. Następnie uczestnicy warsztatów w grupach przygotują własne propozycje zadań na wybranym przez siebie poziomie.

Dr Beata K. Jędryka, Uniwersytet Warszawski

Od języka polskiego jako obcego do języka edukacji szkolnej - językowa droga uczniów z doświadczeniem migracji

Przed uczniem z doświadczeniem migracji życie stawia podwójne wyzwanie językowe. Musi on w dość szybkim tempie opanować polszczyznę, która jest dla niego językiem obcym oraz nauczyć się funkcjonować w nowym języku, który jest narzędziem zdobywania wiedzy - językiem edukacji szkolnej. Oba te procesy zachodzą symultanicznie i nie są łatwe, zarówno dla UDM, jak i dla nauczycieli. Podczas wystąpienia zostaną pokazane mechanizmy językowe zachodzące w umyśle UDM oraz momenty przejścia JPJO w JES. Uczestnicy dowiedzą się, czy istnieje granica między JPJO a JES, której przejście zagwarantuje sukces edukacyjny UDM.

Dr Krystyna Kamińska, Uniwersytet Warszawski, UPH w Siedlcach,

Polska przestrzeń edukacyjna. Polszczyzna i jej implementacja u dzieci o niepolskim rodowodzie

W Polsce od czasu wstąpienia do Unii Europejskiej coraz silniej zaczyna być odczuwalny napływ cudzoziemców tak z krajów członkowskich, jak i spoza państw do niej przynależnych. W tym roku gwałtownie wzrosła liczba rodzin migrujących, w tym głównie uchodźców z Ukrainy. W tym kontekście niedobrowolność dziecięcych migracji w powiązaniu z koniecznością podjęcia obowiązku szkolnego w Polsce w nowych realiach oświatowych powoduje u wielu uczniów nie tylko szok kulturowy, lecz także daleko idące zmiany w sferze psychicznej. Brak znajomości języka polskiego oraz specyficzna nieczytelność polskiej symboliki (trwale wpisanej w większość treści kształcenia) utrudnia im bowiem proces adaptacji do wymogów polskiej szkoły. Zapisy polskiego prawa

oświatowego dookreślają obszar działań oświatowych dotyczących dostosowania procesu kształcenia do potrzeb edukacyjnych uczniów niebędących obywatelami polskimi. Dzieciom, dla których polszczyzna (jako język edukacji) jest językiem obcym, przyznano m.in. prawo do bezpłatnej nauki języka polskiego. Jednak ten aspekt wspomagania w polskiej przestrzeni edukacyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do ukraińskich uczniów, powinien być jeszcze poszerzony o różne działania integracyjne o nachyleniu wielokulturowym i międzykulturowym, a także antydyskryminacyjnym.

Dr hab. Ewa Lipińska, Uniwersytet Jagielloński

Uczenie (się) języka polskiego jako nierodzimego w warunkach immersji

W wystąpieniu odniosę się do niejednoznaczności terminu „język polski”, opierając się na podziale: polszczyzna *krajowa vs zagraniczna*. Zróżnicowanie terminologiczne odzwierciedla sposób nauczania polszczyzny w zależności od jej postaci, implikuje więc dobór metod i materiałów dydaktycznych, technik nauczania oraz metod ewaluacji osiągnięć uczących się.

Uwagę skupię na dydaktyce języka *obcego* oraz *drugiego* (w kontekście nauczania polskiego poza macierzystym żywiołem uczących się). Naszkicuję główne zagadnienia związane z procesem kształcenia językowego, ilustrując je przykładami i odniesieniami do stosownej literatury przedmiotu.

Katarzyna Żák-Caplot, Muzeum Warszawy

Muzeum na lekcji języka polskiego jako obcego – realna pomoc czy zabierający czas ozdobnik?

Jeszcze rok temu nauczanie języka polskiego jako obcego było domeną niewielu. Dziś z tym wyzwaniem mierzy się prawie każdy nauczyciel, nawet ten, który nie uczy języka. Czy polskie muzea mogą wesprzeć nauczycieli w tym trudnym zadaniu? W końcu dziedziny, w których specjalizują się instytucje kultury są niezliczone, a ich doświadczenie w prowadzeniu lekcji muzealnych niemałe. Od 2017 roku Muzeum Warszawy rozwija działalność na rzecz nauczania języka polskiego jako obcego, polskiej kultury i historii. Obecnie prowadzi pięć projektów we współpracy z Uniwersytetem Warszawskim i Narodową Agencją Wymiany Akademickiej skierowanych do dzieci i dorosłych uczących się JPJO w ramach edukacji formalnej i nieformalnej, w tym osób z doświadczeniem migranckim i uchodźczym. Zaprasza też do współpracy profesjonalistów, dzieląc się swoim doświadczeniem i pogłębiając własne kompetencje glottodydaktyczne.

W ramach warsztatu chciałabym zapoznać Państwa z kilkoma metodami edukacji muzealnej, wykorzystywanymi w ramach zajęć językowych prowadzonych bezpośrednio na ekspozycji przy wykorzystaniu metody przedmiotowo-językowej. Pokazać, jak obecność pomocy wizualnych, którymi otoczeni są uczniowie na wystawie, redukuje konieczność używania języka-pośrednika do minimum,

a także, porozmawiać o tym, jak przestrzeń muzealna wpływa na motywację i samopoczucie uczących się.